

Có một bài học thuở lòng tôi học từ nhỏ mà mỗi năm khi mùa hè đến lại vang lên trong tâm trí tôi khi thấy các em học sinh bắt đầu nghỉ hè:

*Sung sướng quá gì đâu cùng đã hết,
Đàn trai non hân hân rủ nhau vui.
Chín mươi ngày nghỉ nhót đi nghỉ quê,
Ôi tết cả mùa Xuân trong mùa Hè!*

Mùa Xuân trong mùa Hè là điều ai cũng thích. Dĩ nhiên chúng ta cần có để bắt đầu mùa, nhưng cái tôi đề cập, mất mát của Mùa Xuân là những gì đem lại thích thú cho đời sống và giúp chúng ta sống những vui sống những cũng như kinh nghiệm được sống của mùa Xuân. Mùa Xuân trong mùa Hè cho thấy một tình trạng tâm lý của con người. Mùa Hè vốn là mùa Hè, vốn nóng nực khó chịu, nhưng đối với các em học sinh được thả lỏng thoải mái suốt ba tháng thì những ngày hè này thật là một mùa Xuân tuyệt vời. Vốn dĩ vì vậy đến tận tâm hồn của chúng ta: "Người buồn có vui đâu bao giờ!" Nóng nực, khó chịu, nhưng được nghỉ ngơi, chơi đùa, trong lòng có điều vui vẻ thích thú thì cuộc đời bao giờ cũng là mùa Xuân. Vốn dĩ tâm hay con người bên trong vì vậy là yếu tố vô cùng quan trọng trong đời sống. Vốn dĩ nên tâm chi phối và ảnh hưởng mọi khía cạnh khác của đời sống.

Quý vị đang nghe câu chuyện Phúc Âm và trong câu chuyện này, chúng tôi muốn nói đến vấn đề niềm tin đó. Đây là vấn đề niềm tin, những người đi của đời sống. Khi chúng ta mất niềm tin, mất hướng đi cho đời sống, đời sống của chúng ta sẽ được hướng dẫn theo niềm tin đó. Điều quan trọng cho chúng ta vui sống, hăng hái sống không phải là những gì ta có hay ta sẽ hiểu những là mục đích của đời sống? Chúng ta sống để làm gì? Sống để làm gì? Chúa Giê-xu đã đến trên gian này để ban cho chúng ta ý nghĩa của đời sống vì Chúa phán: "Ta đã đến để đem lại sự sống và sự sống sung mãn." Cuộc sống có ý nghĩa khi chúng ta có một cái gì trông mong và hướng về như các em học sinh có 90 ngày nghỉ nhót đi nghỉ quê. Và chính trong cái chờ đợi đó mà các em thấy cả một mùa Xuân trong Mùa Hè.

Quý vị có điều gì để trông mong và hướng về không? Niềm tin của quý vị đặt nơi đâu? Những người của những người chúng ta là muốn kinh nghiệm một mùa Xuân trong Mùa Hè. Nhưng làm sao có được kinh nghiệm này khi tuổi học trò đã qua, khi không còn có được một ngày nói gì đến 90 ngày nghỉ nhót đi nghỉ quê?

Phúc Âm ghi lại câu chuyện về một thiều phu ra giếng múc nước vào một buổi trưa và gặp Chúa Giê-xu tại đó. Hình ảnh giếng nước và buổi trưa thật thích hợp với chúng ta trong những ngày hè nóng nực này. Người ra giếng múc nước là để có nước uống, nhưng Chúa Giê-xu đã nói với thiều phu này những lời như sau: "Ai uống nước này vẫn còn khát mãi, nhưng uống nước ta sẽ cho, thì chẳng hề khát nữa. Nước ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó văng ra cho đến sẽ sống đời đời." Thiều phu này ra giếng múc nước nhưng Chúa Giê-xu cho biết nước đó không làm cho đã khát và Chúa hứa ban một thức uống không bao giờ khát nữa. Thiều phu muộn có thức uống đó ngay như ông bà chúng ta nghĩ đến nước uống trong phạm vi vật chất, bà xin Chúa nước để không còn phải ra giếng múc nước. Nhưng Chúa Giê-xu cho bà ta thấy rằng thức uống bà cần đó là nước hằng sống, nước tâm linh. Nhiệm vụ ngày nay nghĩ rằng nếu mình có đầy đủ của cải vật chất mình sẽ thỏa mãn và vui sống, nhưng thức ăn cho thấy một điều trái ngược. Hoa Kỳ là nơi có đầy đủ nhất thế giới nhưng không phải vì vậy mà con người ở đây hạnh phúc hoàn toàn. Điều đem lại an vui, thỏa mãn cho con người là sự an vui, thanh thản của tâm hồn do nước hằng sống đem lại. Chúa Giê-xu cho thiều phu người Sa-ma-ri biết về nước hằng sống, nước trở thành một mạch nước trong tâm hồn, đem lại sự sống vĩnh hằng, tức là một đời sống có ý nghĩa trên cõi đời này và đem ban cho một cuộc sống phước hạnh như đời sau.

Vì đây là thức uống thiêng liêng nên điều kiện để tiếp nhận nước này là con người có đức tin. Đức tin đó bắt đầu từ chỗ ăn năn tội lỗi. Chính vì vậy mà sau khi thiều phu xin nước hằng sống, Chúa Giê-xu bảo bà ta hãy vào nhà và gọi chồng trở ra gặp Chúa. Đây là cách Chúa Giê-xu dùng để cho bà thấy tình trạng tội lỗi của mình vì như lời Chúa nói, người này đã có năm đời chồng và người mà bà đang chung sống cũng chẳng phải là chồng của bà. Sau ý thức về tội lỗi và con người thật của mình, Chúa Giê-xu cho bà biết bà cần phải tôn thờ Thiên Chúa bằng tâm linh và trong chân lý. Nói khác đi, điều duy nhất mà người này cũng như mọi người trên thế giới cần làm là ý thức tình trạng tội lỗi của mình và tôn thờ Thiên Chúa là chân thần duy nhất vì chính Thiên Chúa đã tạo dựng chúng ta và cũng chính Thiên Chúa đã cứu rỗi chúng ta qua cái chết của Chúa Con Thiên Giê-xu.

Tâm hồn trẻ con, thấy tất cả mùa Xuân trong mùa Hè trong ba tháng hè có lẽ không còn trong chúng ta. Nhưng chúng ta vẫn có thể kinh nghiệm mùa Xuân trong mùa Hè khi đức lòng tin nơi Chúa Giê-xu là Đấng hứa ban cho chúng ta nước hằng sống khi chúng ta đến với Ngài. Chúa Giê-xu phán: "Ai uống nước này vẫn còn khát mãi, nhưng uống nước ta sẽ cho, thì chẳng hề khát nữa. Nước ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó văng ra cho đến sẽ sống đời đời." Chúng tôi mọi quý vị đến với Chúa Giê-xu hôm nay để kinh nghiệm nước hằng sống của Chúa và một lần nữa kinh nghiệm mùa Xuân trong mùa Hè. Đây không phải là một tình trạng tâm lý hay cảm giác mà ông bà chúng ta là một thức ăn mà nhưng người đến với Chúa Giê-xu đều đã kinh nghiệm khi đáp ứng lời tiếng gọi của Ngài. Đức Chúa Giê-xu phán:

Ai uống nước này vẫn còn khát mãi, nhưng uống nước ta送 cho, thì chẳng hề khát nữa. Nước ta cho送 thành một mạch nước trong lòng đó vắng ra cho đến sông sông đi đi.

Mà c送 Nguyễn Th送
Chẳng ng Trình Phát Thanh Tin Lành